

بررسی شیوع و علل مرگ و میر در بیماران بستری در بخش گوش، گلو، بینی و

جراحی سر و گردن بیمارستان حضرت رسول اکرم(ص) از سال ۱۳۷۱ تا ۱۳۸۲

چکیده

زمینه و هدف: آمار مربوط به مرگ و میر را می‌توان در بررسی روند بیماری در سطح بیمارستان، شهر و کشور مورد استفاده قرار داد تا بتوان کیفیت عرضه مراقبت‌های بهداشتی را ارزیابی نمود. هدف از انجام این مطالعه، تعیین شیوع مرگ و میر مربوط به بیماری‌های گوش، گلو، بینی و جراحی سر و گردن در بخش مربوطه و مشخص کردن علل شایع آن در بیمارستان حضرت رسول اکرم(ص) در مدت ۱۱ سال می‌باشد.

روش بررسی: در این مطالعه توصیفی گذشته‌نگر، پرونده‌های بیمارانی که در بخش گوش، گلو، بینی و جراحی سر و گردن بیمارستان حضرت رسول اکرم(ص) در این مدت بستری شده و متعاقب آن فوت نموده بودند، مورد بررسی قرار گرفت و خصوصیات دموگرافیک بیماران (سن و جنس)، شکایت اولیه، نحوه بستری، طول مدت بستری، تشخیص، اقدامات درمانی انجام شده و محل فوت، با رعایت اخلاق پزشکی استخراج و ثبت شد و به صورت آمار توصیفی و کلی ارائه گردید. **یافته‌ها:** تعداد کل موارد بستری شده در بخش گوش، گلو، بینی و جراحی سر و گردن در این مدت ۱۹۲۶۶ نفر بوده است و از این تعداد، ۲۵ بیمار فوت نموده بودند که نشان دهنده متوسط مرگ و میر ۱/۲۹ در هزار می‌باشد. نسبت زن به مرد ۱/۲۷ به ۱ بوده است. بیشترین و کمترین میزان مرگ و میر در محدوده سنی بیشتر از ۵۰ سال و کمتر از ۳۰ سال قرار داشته است. بدخیمی، اولین علت مرگ (۲۸٪ موارد) بود و بعد از آن، عفونت شدید یا آبسه سر و گردن (۲۴٪) علت شایع مرگ بود.

نتیجه‌گیری: مقایسه متوسط مرگ و میر مربوط به بیماری‌های گوش، گلو، بینی در این بیمارستان دانشگاهی با بیمارستان‌های مشابه در سایر کشورها، نشان دهنده بهتر بودن شرایط مراقبت‌های بهداشتی در این بخش می‌باشد. نتایج پلاسماهای بدخیم و عفونت‌های سر و گردن به ترتیب شایع‌ترین علل مرگ و میر در بیماران بستری در بخش گوش، گلو و بینی بوده است.

کلید واژه‌ها: ۱- مرگ و میر ۲- گوش و گلو و بینی ۳- شیوع

دکتر سید بهزاد پوستی I

دکتر فرزاد ایزدی I

*دکتر مریم جالسی II

دکتر سید کامران کامروا I

دکتر آبتین درودی نیا III

دکتر شهیداد صحرانشین سامانی III

نادیا همدرسی IV

تاریخ دریافت: ۸۷/۳/۴، تاریخ پذیرش: ۸۷/۸/۱۲

مقدمه

کمک می‌کند تا اقدامات پیشگیرانه انجام شوند. همچنین از آنجایی که اساس داده‌های مربوط به مرگ و میر، پرونده پزشکی بیماران است، کیفیت عرضه مراقبت‌های بهداشتی نیز مشخص می‌گردد. لذا در سال ۱۹۸۶ میلادی، دپارتمان بهداشت و سرویس‌های انسانی فدرال آمریکا، لیستی از بیمارستان‌های این کشور منتشر ساخت که در آن میزان مرگ و میر بر اساس گروه‌های تشخیصی ذکر

داده‌های مربوط به مرگ و میر، نقطه شروع بسیاری از بررسی‌های پزشکی می‌باشند. هنگامی که به منظور روشن کردن سبب‌شناسی بیماری‌ها، تجزیه و تحلیل انجام می‌شود، لازم است از میزان‌های اختصاصی مرگ و میر استفاده شود؛ به این ترتیب، علت نیز جزو میزان‌های اختصاصی مرگ و میر قرار می‌گیرد و به شناسایی گروه‌های خاص یا گروه‌های در معرض خطر

این مطالعه با استفاده از حمایت‌های مالی مرکز تحقیقات گوش و حلق و بینی و سر و گردن و معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی ایران انجام شده است. (I) استادیار و متخصص گوش، گلو و بینی، بخش و مرکز تحقیقات گوش، گلو، بینی و جراحی سر و گردن، بیمارستان حضرت رسول اکرم(ص)، خیابان ستارخان، خیابان نیایش، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران، تهران، ایران. (II) عضو مرکز تحقیقات گوش، گلو، بینی و جراحی سر و گردن و متخصص گوش و گلو و بینی، بیمارستان حضرت رسول اکرم(ص)، خیابان ستارخان، خیابان نیایش، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران، تهران، ایران (* مؤلف مسؤول). (III) متخصص گوش، گلو و بینی. (IV) کارشناسی ارشد آموزش پرستاری، بیمارستان حضرت رسول اکرم(ص)، خیابان ستارخان، خیابان نیایش، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران، تهران، ایران.